

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi razširjeni senat)

z dne 28. novembra 2019*

„Ekonomsko in monetarna unija – Bančna unija – Enotni mehanizem za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij (EMR) – Enotni sklad za reševanje (ESR) – Sklep EOR o predhodnih prispevkih za leto 2016 – Ničnostna tožba – Neposredno in posamično nanašanje – Dopustnost – Bistvene postopkovne zahteve – Avtentifikacija odločbe – Postopek sprejetja odločbe“

V zadevi T-323/16,

Banco Cooperativo Español, SA s sedežem v Madridu (Španija), ki jo zastopata D. Sarmiento Ramírez-Escudero in J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Enotnemu odboru za reševanje (EOR), ki ga zastopajo F. Málaga Diéguez, F. Fernández de Trocóniz Robles, B. Meyring, S. Schelo, T. Klupsch in S. Ianc, odvetniki,

tožena stranka,

ob intervenciji

Evropske komisije, ki jo zastopajo J. Rius, A. Steiblyté in K.-P. Wojcik, agenti,

intervenientka,

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa EOR z dne 15. aprila 2016 o predhodnih prispevkih za leto 2016 v Enotni sklad za reševanje (SRB/ES/SRF/2016/06), sprejetega na izvršni seji, v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko,

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi razširjeni senat),

v sestavi A. M. Collins, predsednik, M. Kancheva, sodnica, R. Barents, J. Passer (poročevalec) in G. De Baere, sodniki,

sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 27. februarja 2019

izreka naslednjo

* Jezik postopka: španščina.

Sodbo

Pravni okvir

- 1 Ta zadeva se umešča v okvir drugega stebra bančne unije, ki se nanaša na enotni mehanizem za reševanje (EMR), ki je bil vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1). Cilj uvedbe EMR je okrepiti integracijo okvira za reševanje v državah članicah euroobmočja in državah članicah, ki niso del euroobmočja in se odločijo sodelovati v enotnem mehanizmu nadzora (EMN) (v nadaljevanju: države članice udeleženke).
- 2 Natančneje, ta zadeva se nanaša na enotni sklad za reševanje (ESR), ki je bil vzpostavljen s členom 67(1) Uredbe št. 806/2014. ESR se financira s prispevki institucij, ki se pobirajo na nacionalni ravni, med drugim v obliki predhodnih prispevkov ob izvajanju člena 67(4) iste uredbe. V skladu s členom 3(1), točka 13, pojem institucija pomeni kreditno institucijo ali investicijsko podjetje, ki ga zajema konsolidirani nadzor v skladu s členom 2(c) iste uredbe. Prispevki se prenesejo na raven Evropske unije v skladu z medvladnim sporazumom o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru ESR, podpisanim 21. maja 2014 v Bruslju (v nadaljevanju: Medvladni sporazum).
- 3 Člen 70 Uredbe št. 806/2014, naslovljen „Predhodni prispevki“, določa:

„1. Posamezni prispevek vsake institucije se zbere vsaj na letni osnovi in se izračuna sorazmerno z zneskom njenih obveznosti (kapital ni vključen) brez kritih vlog, glede na celotno obveznost (kapital ni vključen) brez kritih vlog vseh institucij z dovoljenjem na ozemljih vseh sodelujočih držav članic.

2. Odbor vsako leto po posvetovanju z ECB ali pristojnim nacionalnim organom ter v tesnem sodelovanju z nacionalnimi organi za reševanje izračuna posamezne prispevke, da zagotovi, da prispevki, ki jih morajo plačati vse institucije z dovoljenjem na ozemlju vseh sodelujočih držav članic, ne presegajo 12,5 % ciljne ravni.

Izračun prispevkov posameznih institucij vsako leto temelji na:

- (a) pavšalnem prispevku, ki se izračuna sorazmerno z zneskom obveznosti institucije, brez kapitala in kritih vlog, glede na skupne obveznosti, brez kapitala in kritih vlog, vseh institucij z dovoljenjem na ozemlju sodelujočih držav članic, ter
- (b) prispevku, ki je prilagojen tveganju in se izračuna na podlagi meril iz člena 103(7) Direktive 2014/59/EU, pri čemer se upošteva načelo sorazmernosti, ne da bi pri tem prišlo do izkrivljanja med strukturami bančnega sektorja držav članic.

Razmerje med pavšalnim prispevkom in tveganju prilagojenimi prispevki upošteva uravnoteženo porazdelitev prispevkov med različnimi vrstami bank.

Celotni znesek posameznih prispevkov vseh institucij z dovoljenjem na ozemljih vseh sodelujočih držav članic, izračunanih v skladu s točkama (a) in (b), v nobenem primeru letno ne presega 12,5 % ciljne ravni.

[...]

6. Uporabijo se delegirani akti, v katerih je podrobno pojasnjena prilagoditev prispevkov glede na profil tveganja institucij, ki jih sprejme Komisija v skladu s členom 103(7) Direktive 2014/59/EU.

7. Svet na predlog Komisije v okviru delegiranih aktov iz odstavka 6 sprejme izvedbene akte za določitev pogojev izvajanja odstavkov 1, 2 in 3 ter zlasti, kar zadeva:

- (a) uporabo metodologije za izračun posameznih prispevkov;
- (b) konkretne ureditve, na podlagi katerih se institucijam dodelijo dejavniki tveganja, opredeljeni v delegiranem aktu.“

4 Uredba št. 806/2014 je bila glede navedenih predhodnih prispevkov dopolnjena z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2015/81 z dne 19. decembra 2014 o določitvi enotnih pogojev za uporabo Uredbe 806/2014 v zvezi s predhodnimi prispevki v ESR (UL 2015, L 15, str. 1).

5 Poleg tega Uredba št. 806/2014 in Izvedbena uredba 2015/81 napotujeta na nekatere določbe iz dveh drugih aktov:

- in sicer Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2014, L 173, str. 190);
- in Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).

6 Enotni odbor za reševanje (EOR) je bil ustanovljen kot agencija Unije (člen 42 Uredbe št. 806/2014). Zajema zlasti plenarno sejo in izvršno sejo (člen 43(5) Uredbe št. 806/2014). EOR na izvršni seji sprejme vse odločitve za izvajanje Uredbe 806/2014, razen če ta uredba ne določa drugače (člen 54(1)(b) Uredbe št. 806/2014).

7 S Sklepom z dne 29. aprila 2015 (EOR/PS/2015/8) je EOR na plenarni seji sprejel procesna pravila EOR na izvršni seji (PPIS).

8 Člen 9, od (1) do (3), PPIS določa:

„1. Sklepi se lahko sprejmejo tudi po pisnem postopku, razen če najmanj dva člana izvršne seje, navedena v členu 3(1), ki sodelujeta v pisnem postopku, temu ugovarjata v prvih 48 urah po začetku tega pisnega postopka. V tem primeru se predmet vpiše na dnevni red naslednje izvršne seje.

2. V pisnem postopku ima vsak član izvršne seje običajno na voljo vsaj pet delovnih dni za preučitev. Če je potrebno nujno ukrepanje, lahko predsednik določi krajše obdobje za sprejetje sklepa s soglasjem. Razlog za skrajšanje obdobja se navede.

3. Če v pisnem postopku ni mogoče doseči soglasja, lahko predsednik sproži običajni glasovalni postopek v skladu s členom 8.“

Dejansko stanje

9 Tožeča stranka, Banco Cooperativo Español, SA, je kreditna institucija s sedežem v sodelujoči državi članici.

- 10 Dne 11. decembra 2015 je Fondo de reestructuración Ordenada Bancaria (sklad za urejeno prestrukturiranje bank), nacionalni organ za reševanje (v nadaljevanju: NOR) v smislu člena 3(1), točka 3, Uredbe št. 806/2014 za Španijo (v nadaljevanju: španski NOR) tožeči stranki poslal zahtevo za informacije za izračun njenega predhodnega prispevka za leto 2016.
- 11 Tožeča stranka je na to zahtevo odgovorila.
- 12 S Sklepom z dne 15. aprila 2016 o predhodnih prispevkih za leto 2016 v ESR (EOR/ES/ESR/2016/06) (v nadaljevanju: izpodbijani sklep) je EOR na izvršni seji na podlagi člena 54(1)(b) in člena 70(2) Uredbe št. 806/2014 odločil o znesku predhodnega prispevka vsake institucije, med katerimi je bila tožeča stranka, za leto 2016. V prilogi k temu sklepu so v razpredelnici zneski predhodnih prispevkov vseh institucij za leto 2016 ter določeno število drugih rubrik, ki so med drugim naslovljene „Method (EA)“ (metoda (euroobmočje)) in „Risk adjustment factor in the EA environment“ (prilagoditveni faktor glede na profil tveganja v okviru euroobmočja).
- 13 EOR navaja, da je 15. aprila 2016 španskemu NOR posredoval izpodbijan sklep v delu, v katerem se nanaša na institucije z dovoljenjem na območju pristojnosti tega NOR.
- 14 Španski NOR je z dopisom z dne 26. aprila 2016 obvestil tožečo stranko o znesku njenega predhodnega prispevka in od nje zahteval, naj ga do 24. junija 2016 plača pri Banco de España (španska centralna banka).

Postopek in predlogi strank

- 15 Tožeča stranka je 24. junija 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo. EOR je odgovor na tožbo vložil 6. septembra 2016.
- 16 Evropska komisija je z vlogo, v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vloženo 4. oktobra 2016, predlagala, naj se ji dovoli intervencija v podporo predlogom EOR.
- 17 Predsednik osmega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 25. oktobra 2016 ugodil predlogu za intervencijo Komisije.
- 18 S prvim ukrepom procesnega vodstva, sprejetim 9. oktobra 2017 na podlagi člena 89 Poslovnika Splošnega sodišča, je Splošno sodišče pozvalo EOR, naj predloži celotno kopijo izvirnika izpodbijanega sklepa, vključno z njegovo prilogo.
- 19 EOR je z aktom z dne 26. oktobra 2017 navedel, da ne more izpolniti ukrepa procesnega vodstva, sprejetega 9. oktobra 2017, pri čemer se je zlasti skliceval na zaupnost podatkov v prilogi k izpodbijanemu sklepu.
- 20 Splošno sodišče je s sklepom o pripravljalnih ukrepih z dne 14. decembra 2017 (v nadaljevanju: prvi sklep) EOR na podlagi člena 24, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in člena 91(b), člena 92(3) in člena 103 Poslovnika odredilo predložitev celotne kopije izvirnika izpodbijanega sklepa, vključno z njegovo prilogo, v nezaupni in zaupni različici.
- 21 EOR je z aktom z dne 15. januarja 2018 odgovoril na prvi sklep in v nezaupni in zaupni različici predložil dva dokumenta, in sicer, prvič, glede besedila izpodbijanega sklepa dokument na dveh straneh v obliki skeniranega podpisanega papirnega dokumenta v formatu PDF, in drugič, dokument v obliki digitalno generiranih številčnih podatkov v formatu PDF, ki je bil priloga k izpodbijanemu sklepu.

- 22 Glede na odgovor EOR na prvi sklep je Splošno sodišče 12. marca 2018 sprejelo drugi ukrep procesnega vodstva in EOR pozvalo, prvič, naj pojasni format priloge ob sprejetju izpodbijanega sklepa, drugič, če je bila ta priloga predložena v digitalnem formatu, naj pojasni in predloži vse tehnične elemente avtentifikacije, potrebne za to, da se dokaže, da generirani PDF številčnih podatkov, predložen Splošnemu sodišču, ustreza temu, kar je bilo konkretno predloženo v podpis in je EOR sprejel v okviru izvršne seje na sestanku 15. aprila 2016, in tretjič, naj predloži stališče o vprašanju pravnega obstoja izpodbijanega sklepa in vprašanju spoštovanja bistvenih postopkovnih zahtev.
- 23 Z aktom z dne 27. marca 2018 je EOR odgovoril na drugi ukrep procesnega vodstva. Glede druge zahteve, omenjene zgoraj v točki 22, je EOR navedel, da je ne more izpolniti zaradi zaupnosti nekaterih dokumentov, ki bi jih moral predložiti, in je zaprosil za sprejetje pripravljalnega ukrepa.
- 24 Splošno sodišče je 2. maja 2018 sprejelo nov sklep o pripravljalnih ukrepih, s katerim je EOR odredilo, naj izpolni drugo zahtevo iz ukrepa procesnega vodstva z dne 12. marca 2018 (v nadaljevanju: drugi sklep).
- 25 EOR je z aktom z dne 18. maja 2018, ki je bil dopolnjen 29. junija 2018, izpolnil drugi sklep in v zaupni in nezaupni različici predložil dokument, naslovljen „Tehnične informacije o identifikaciji“, besedilo treh elektronskih sporočil EOR z dne 13. aprila 2016 ob 17.41 in z dne 15. aprila 2016 ob 19.04 in 20.06, ter USB ključ, na katerem sta bili datoteka v formatu XLSX in datoteka v formatu TXT.
- 26 Splošno sodišče je s sklepom z dne 13. julija 2018 po preučitvi iz člena 103(1) Poslovnika iz spisa umaknilo zaupne različice dokumentov, ki jih je predložil EOR v odgovor na prvi in drugi sklep, razen datotek v formatu TXT, ki so bile na USB ključih, ki jih je EOR predložil 18. maja 2018 in ne zajemajo nobene zaupne informacije, te datoteke pa so bile v spis vložene v papirnati obliki.
- 27 Splošno sodišče je 13. julija 2018 s tretjim ukrepom procesnega vodstva, sprejetim na podlagi člena 89 Poslovnika, tožečo stranko in Komisijo pozvalo, naj predložita svoje stališče glede odgovorov EOR na ukrepe procesnega vodstva in pripravljalne ukrepe iz točk 18, 20, 22 in 24 zgoraj.
- 28 Tožeča stranka in Komisija sta z aktoma z dne 27. in 30. julija 2018 vložili stališča v odgovor na tretji ukrep procesnega vodstva.
- 29 Splošno sodišče je na predlog osmega senata Splošnega sodišča na podlagi člena 28 Poslovnika odločilo, da zadevo predodeli razširjenemu senatu.
- 30 Splošno sodišče je z dopisom z dne 20. novembra 2018 stranke iz naslova ukrepov procesnega vodstva pozvalo, naj pojasnijo svoje stališče glede tega, ali je EOR spoštoval obveznost obrazložitve.
- 31 Stranke so z akti, ki so bili v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vloženi 4. decembra 2018, izpolnile to zahtevo.
- 32 Tožeča stranka Splošnemu sodišču v bistvu predlaga, naj izpodbijani sklep razglasi za ničen.
- 33 EOR, ki ga po vsebini podpira Komisija, Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrže kot nedopustno;
 - podredno, tožbo zavrne kot neutemeljeno;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 34 Za to ničnostno tožbo tožeča stranka navaja dva tožbena razloga, pri čemer je prvi ugovor nezakonnosti člena 5(1) Delegirane uredbe 2015/63, drugi pa se na podlagi tega ugovora nezakonnosti nanaša na razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa, ker krši člen 103(2), druga alineja, Direktive 2014/59 in člen 70 Uredbe št. 806/2014, ki se razlagata glede na člen 16 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in načelo sorazmernosti.

Dopustnost

- 35 EOR meni, da je tožba usmerjena zoper akt španskega NOR, ker naj bi bil ta akt in ne njegov sklep priložen tožbi. EOR naj ne bi bil avtor akta španskega NOR. Tožba zoper ta akt naj torej ne bi bila dopustna.
- 36 Če bi se kljub temu štelo, da je tožba vložena zoper sklep EOR, naj ravno tako ne bi bila dopustna, ker naj to, da je EOR potrdil predhodne prispevke za leto 2016, ne bi ustvarjalo nobenega zavezujočega pravnega učinka, ki bi lahko vplival na interese tožeče stranke, tako da bi bistveno spremenil njen pravni položaj in naj zlasti ne bi ustvarjal nobene obveznosti plačila. Za tako obveznost je potrebno sprejetje odločbe NOR.
- 37 Poleg tega naj se to, da je EOR izračunal predhodne prispevke, ne bi neposredno nanašalo na tožečo stranko v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU.
- 38 EOR v dupliki trdi, da tožeča stranka ni naslovnica izpodbijanega sklepa. Izpodbijani sklep naj bi bil vročen le NOR, ki so nato sprejeli lastne pravne akte v skladu z izpodbijanim sklepom in naj bi jih vročili institucijam, ki so bile pod njihovim nadzorom. Zato EOR meni, da je bil ta sklep sicer lahko zavezujoč za španski NOR, vendar ni bil neposredno zavezujoč za tožečo stranko, ki nikakor ni bila njegov naslovnik.
- 39 V nasprotju s tem, kar naj bi trdila tožeča stranka, naj izpodbijani sklep ne bi „nalagal“ natančnega zneska prispevkov, ki jih mora plačati vsaka institucija. Le akt španskega NOR naj bi bil tisti, ki v skladu z nacionalnim pravom ustvarja obveznost za institucije, da plačajo svoje predhodne prispevke.
- 40 Postopek pobiranja predhodnih prispevkov naj bi temeljil na „tesnem sodelovanju“ med EOR in NOR. Vendar naj pravni okvir ne bi dajal jasnega odgovora na vprašanje, katero sodišče je pristojno za sodni nadzor v zvezi s postopkom pobiranja predhodnih prispevkov. Vzpostavljeni pravni okvir pa naj bi vseeno omogočal zagotovitev, da so NOR tisti, ki so odgovorni za sprejetje končne odločitve glede pobiranja prispevkov v skladu z načeli, na katerih temelji Medvladni sporazum. Zato bi se lahko iz tega sklepalo, da je bil namen zakonodajalca prenos pristojnosti za nadzor nad postopkom zbiranja predhodnih prispevkov na nacionalna sodišča. Poleg tega naj bi lahko nacionalna sodišča, če bi se postavilo vprašanje v zvezi z veljavnostjo ali razlago aktov institucij ali agencij Unije, Sodišču predlagala, naj predhodno odloči o zadevi.
- 41 V skladu s tem razlogovanjem naj bi obstajali številni primeri, v katerih so bili predhodni prispevki izpodbijani pred sodišči ali pristojnimi organi na nacionalni ravni. Nekateri NOR naj bi sprejeli enak pristop s tem, da so šteli, da so nacionalna sodišča in organi pristojni za nadzor nad pravnimi akti, ki so jih sprejeli v okviru postopka zbiranja predhodnih prispevkov.
- 42 Tožeča stranka izpodbija stališče EOR in meni, da je tožba dopustna.
- 43 V skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU lahko fizične ali pravne osebe vložijo tožbe zoper nanje naslovljene akte ali zoper akte, ki se nanje neposredno in posamično nanašajo, in zoper predpise, ki se nanje neposredno nanašajo, a ne potrebujejo izvedbenih ukrepov.

- 44 Tako člen 263, četrti odstavek, PDEU omejuje ničnostne tožbe fizične ali pravne osebe na tri kategorije aktov, in sicer, prvič, akte, ki so nanje naslovljeni, drugič, akte, ki nanje niso naslovljeni in ki se nanje neposredno in posamično nanašajo, in tretjič, predpise, ki niso nanje naslovljeni in ki se nanje neposredno nanašajo, a ne potrebujejo izvedbenih ukrepov (glej sklep z dne 10. decembra 2013, von Storch in drugi/ECB, T-492/12, neobjavljen, EU:T:2013:702, točka 29 in navedena sodna praksa).
- 45 V zvezi s pogojem iz člena 263, prvi odstavek, PDEU je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da so akti ali odločbe, zoper katere je mogoče vložiti ničnostno tožbo, le ukrepi, ki ustvarjajo zavezujoče pravne učinke, ki lahko posegajo v interese tožeče stranke, tako da bistveno spremenijo njen pravni položaj (glej sklep z dne 21. aprila 2016, Borde in Carbonium/Komisija, C-279/15 P, neobjavljen, EU:C:2016:297, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 46 Poleg tega so pri aktih ali odločitvah, ki nastajajo v več fazah, zlasti po opravljenem notranjem postopku, izpodbojni akti samo ukrepi, ki dokončno določajo stališče institucije ob koncu tega postopka, ne pa tudi vmesni ukrepi, katerih cilj je pripraviti končno odločbo (glej sklep z dne 9. marca 2016, Port autonome du Centre et de l'Ouest in drugi/Komisija, T-438/15, EU:T:2016:142, točka 20 in navedena sodna praksa).
- 47 Poleg tega iz sodne prakse izhaja, da kadar nepriviligirana tožeča stranka vloži ničnostno tožbo zoper akt, ki ni naslovljen nanjo, se zahteva, da zavezujoči pravni učinki izpodbijanega ukrepa posegajo v interese tožeče stranke tako, da bistveno spreminjajo njen pravni položaj, prekriva s pogoji, določenimi v členu 263, četrti odstavek, PDEU (glej sklep z dne 6. marca 2014, Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development/Komisija, C-248/12 P, neobjavljen, EU:C:2014:137, točka 33 in navedena sodna praksa).
- 48 Po eni strani je v zvezi s tem ustaljena sodna praksa, da lahko fizična ali pravna oseba, ki ni naslovnik odločbe, trdi, da se ta odločba nanjo posamično nanaša, le če nanjo vpliva zaradi nekaterih njenih posebnih značilnosti ali zaradi dejanskega položaja, zaradi katerega se razlikuje od vseh drugih oseb, in jo torej individualizira podobno kot naslovnika te odločbe (sodbi z dne 15. julija 1963, Plaumann/Komisija, 25/62, EU:C:1963:17, točka 223, in z dne 2. aprila 1998, Greenpeace Council in drugi/Komisija, C-321/95 P, EU:C:1998:153, točki 7 in 28).
- 49 Po drugi strani je ustaljena sodna praksa, da pogoj, da se mora odločba, zoper katero je vložena tožba, na fizično ali pravno osebo neposredno nanašati, zahteva, da ima izpodbijani ukrep neposredne učinke na pravni položaj posameznika in naslovnikom tega ukrepa, ki so odgovorni za njegovo izvedbo, ne dopušča nobene diskrecijske pravice, saj je ta izvedba samodejna in temelji izključno na ureditvi Unije brez uporabe drugih vmesnih pravil (glej sodbo z dne 22. marca 2007, Regione Siciliana/Komisija, C-15/06 P, EU:C:2007:183, točka 31 in navedena sodna praksa).
- 50 Iz sodne prakse pa je razvidno, da tudi če izpodbijani akt, zato da bi imel učinke na pravni položaj posameznika, nujno terja, da se sprejmejo izvedbeni ukrepi, se pogoj neposrednega nanašanja vseeno šteje za izpolnjen, če ta akt nalaga obveznosti svojemu naslovniku za njegovo izvajanje in če mora ta naslovnik samodejno sprejeti ukrepe, ki spreminjajo pravni položaj tožeče stranke (glej v tem smislu sodbo z dne 7. julija 2015, Federcoopesca in drugi/Komisija, T-312/14, EU:T:2015:472, točka 38 in navedena sodna praksa).
- 51 Neobstoj manevrskega prostora držav članic, kot je generalni pravobranilec M. Wathelet opozoril v sklepnih predlogih v zadevi Stichting Woonpunt in drugi/Komisija (C-132/12 P, EU:C:2013:335, točka 68 in navedena sodna praksa), namreč izniči navidezen neobstoj neposredne povezave med aktom Unije in posameznikom. Drugače povedano, da bi se preprečilo neposredno nanašanje, diskrecijska pravica avtorja vmesnega akta za izvajanje akta Unije ne more biti le formalna. Iz nje mora izhajati pravno nanašanje na tožečo stranko.

- 52 V tem primeru na prvem mestu iz ureditve, ki se uporablja, in zlasti iz člena 54(1)(b) Uredbe št. 806/2014 ter člena 70(2) iste uredbe izhaja, da je konkretni avtor izračuna posamičnih prispevkov in avtor sklepa, ki potrjuje te prispevke, EOR. Okoliščina, da obstaja sodelovanje med EOR in NOR te ugotovitve ne spremeni (sklep z dne 19. novembra 2018, Iccrea Banca/Komisija in EOR, T-494/17, EU:T:2018:804, točka 27).
- 53 Le EOR je namreč pristojen, da „po posvetovanju z ECB ali pristojnim nacionalnim organom ter v tesnem sodelovanju z [NOR]“ izračuna predhodne prispevke institucij (člen 70(2) Uredbe št. 806/2014). Poleg tega imajo NOR obveznost, ki izhaja iz prava Unije, da poberejo te prispevke, ki so določeni z odločbo EOR (člen 67(4) Uredbe št. 806/2014).
- 54 Odločba EOR, ki na podlagi člena 70(2) Uredbe št. 806/2014 določa predhodne prispevke, je torej dokončna.
- 55 Zato izpodbijanega sklepa ni mogoče opredeliti za čisto pripravljalni ali vmesni ukrep, ker po koncu postopka dokončno določa stališče EOR glede prispevkov.
- 56 Na drugem mestu je treba poudariti, da so ne glede na terminološke variacije med jezikovnimi različicami člena 5 Izvedbene uredbe 2015/81 organi, na katere EOR, avtor odločbe o določitvi predhodnih prispevkov, naslovi to odločbo, NOR in ne institucije. NOR so dejansko in v okviru izvrševanja ureditve, ki se uporabi, edini organi, ki jim mora avtor zadevne odločbe to poslati, torej v končni analizi naslovniki te odločbe v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU (sklep z dne 19. novembra 2018, Iccrea Banca/Komisija in EOR, T-494/17, EU:T:2018:804, točka 28).
- 57 Ugotovitev, da so NOR naslovniki sklepa EOR v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU je poleg tega podkrepljena z dejstvom, da so v sistemu, vzpostavljenim z Uredbo št. 806/2014, in v skladu s členom 67(4) te uredbe ti organi zadolženi za to, da od institucij poberejo posamične prispevke, ki jih je določil EOR (sklep z dne 19. novembra 2018, Iccrea Banca/Komisija in EOR, T-494/17, EU:T:2018:804, točka 29).
- 58 Čeprav institucije torej niso naslovnice izpodbijanega sklepa, pa se ta nanje vseeno posamično in neposredno nanaša, ker jih prizadene zaradi določenih lastnosti, ki so za njih značilne, ali dejanskega položaja, zaradi katerega se razlikujejo od vseh drugih oseb, in jih torej individualizira podobno kot naslovnika ter ker ima neposredne učinke na njihov pravni položaj in naslovnikom tega ukrepa, ki so odgovorni za njegovo izvedbo, ne pušča nobene diskrecijske pravice.
- 59 V zvezi s tem izpodbijani sklep po eni strani poimensko navaja vsako od institucij in določa njen posamični prispevek. Iz tega sledi, da se na institucije, med katere spada tožeča stranka, izpodbijani sklep posamično nanaša.
- 60 Po drugi strani je treba glede neposrednega nanašanja poudariti, da NOR, zadolženi za izvršitev izpodbijanega sklepa, nimajo nobene diskrecijske pravice glede zneskov posamičnih prispevkov, ki so določeni v tem sklepu. NOR zlasti ne smejo spremeniti teh zneskov in jih morajo zbrati od zadevnih institucij.
- 61 Poleg tega je treba glede sklicevanja EOR na Medvladni sporazum zaradi izpodbijanja neposrednega nanašanja na tožečo stranko poudariti, da se ta sporazum ne nanaša na pobiranje predhodnih prispevkov od institucij za leto 2016, kar počnejo EOR, temveč le prenos teh prispevkov na ESR.
- 62 Kot to izhaja iz določb Uredbe št. 806/2014 (glej uvodno izjavo 20 in člen 67(4) te uredbe) in Medvladnega sporazuma (glej uvodno izjavo 7, člen 1(a) in člen 3 Medvladnega sporazuma) se pobiranje prispevkov izvaja na podlagi prava Unije (in sicer Direktive 2014/59 in Uredbe št. 806/2014), medtem ko je prenos teh prispevkov na ESR izveden na podlagi Medvladnega sporazuma.

- 63 Čeprav se s pravno obveznostjo institucij, da na račune, ki jih navedejo NOR, nakažejo zneske, ki jih morajo plačati iz naslova njihovih predhodnih prispevkov, zahteva to, da NOR sprejmejo nacionalne akte, ostaja dejstvo, da se sklep EOR, s katerim je bil določen znesek posamičnih prispevkov institucij, na te še vedno neposredno nanaša.
- 64 Iz prej navedenih preudarkov izhaja, da se izpodbijani sklep na tožečo stranko posamično in neposredno nanaša.
- 65 Trditev EOR, da tožba ni dopustna, ker je vložena zoper akt španskega NOR, edini akt, ki je priložen tožbi, in ne zoper njen sklep, je treba zavrniti iz spodaj navedenih razlogov.
- 66 Tožeča stranka v tožbi večkrat in stalno navaja, da je sklep EOR o določitvi predhodnega prispevka za leto 2016 akt, katerega razglasitev ničnosti predlaga. Iz tožbe izhaja, da je dopis španskega NOR z dne 26. aprila 2016 predložen in se nanj sklicuje le kot na instrument, na podlagi katerega se je tožeča stranka v bistvu seznanila s tem sklepom.
- 67 Tožeča stranka poleg tega navaja, da je od španskega NOR neuspešno zahtevala besedilo sklepa EOR, in poudarja, da EOR tega sklepa ni objavil, česar EOR ne prereka.
- 68 Tako v nasprotju s tem, kar navaja EOR, tožba ni dvoumna glede akta, katerega ugotovitev ničnosti predlaga tožeča stranka.
- 69 Ob upoštevanju prej navedenih preudarkov je treba zavrniti ugovor EOR, naj Splošno sodišče tožbo zavrže kot nedopustno.

Utemeljenost

- 70 Preučiti je treba razlog javnega reda, ki se nanaša na bistveno kršitev postopka, na katerega mora sodišča Unije v skladu z ustaljeno sodno prakso paziti po uradni dolžnosti (glej sodbo z dne 13. decembra 2013, Madžarska/Komisija, T-240/10, EU:T:2013:645, točka 70 in navedena sodna praksa), in v tem okviru preučiti vprašanje spoštovanja postopkovnih zahtev v zvezi s sprejetjem izpodbijanega sklepa.
- 71 V zvezi s tem je Splošno sodišče, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 22, z ukrepom procesnega vodstva z dne 12. marca 2018 pozvalo EOR, naj predloži svoje stališče v zvezi z vprašanjem pravnega obstoja izpodbijanega sklepa in vprašanjem spoštovanja bistvenih postopkovnih zahtev v okviru njegovega sprejetja.
- 72 V odgovoru z dne 27. marca 2018 je EOR trdil, da je izpodbijani sklep pravno obstajal. Glede bistvenih postopkovnih zahtev je v bistvu menil, da so bile spoštovane. Postopek sprejetja naj v zvezi s tem ne bi kazal na kršitev.
- 73 Komisija in tožeča stranka sta se v stališčih z dne 26. in 30. julija 2018 v bistvu izrekli za pravni obstoj izpodbijanega sklepa in spoštovanje bistvenih postopkovnih zahtev.
- 74 Opozoriti je treba, da je Sodišče presodilo, da sta intelektualni in formalni element nerazdelna celota, zato je pisnost akta nujni odraz volje organa, ki ga sprejme (sodbi z dne 15. junija 1994, Komisija/BASF in drugi, C-137/92 P, EU:C:1994:247, točka 70, in z dne 6. aprila 2000, Komisija/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, točka 38).

- 75 Cilj avtentifikacije akta je zagotoviti pravno varnost, tako da se določi besedilo, ki ga je sprejel avtor akta, in je bistvena postopkovna zahteva (sodbi z dne 15. junija 1994, Komisija/BASF in drugi, C-137/92 P, EU:C:1994:247, točki 75 in 76, in z dne 6. aprila 2000, Komisija/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, točki 40 in 41).
- 76 Sodišče je tudi presodilo, da kršitev bistvenih postopkovnih zahtev pomeni že neobstoje avtentifikacije akta, ne da bi bilo poleg tega treba ugotoviti, da je pri aktu podana neka druga napaka ali da je neobstoje avtentifikacije povzročil škodo tistemu, ki se nanj sklicuje (sodba z dne 6. aprila 2000, Komisija/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, točka 42).
- 77 Nadzor nad spoštovanjem formalnosti avtentifikacije in torej gotovosti akta se opravi pred vsakim drugim nadzorom, kot je nadzor nad pristojnostjo avtorja akta, spoštovanjem načela kolegialnosti ali spoštovanjem obveznosti obrazložitve aktov (sodba z dne 6. aprila 2000, Komisija/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, točka 46).
- 78 Če sodišče Unije pri preizkusu akta, ki mu je predložen, ugotovi, da ta ni bil pravilno avtentificiran, mora po uradni dolžnosti ugotoviti, da je podan razlog bistvene kršitve postopka, ki je neobstoje pravilne avtentifikacije, in zato akt, pri katerem je podana ta napaka, razglasiti za ničen (sodba z dne 6. aprila 2000, Komisija/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, točka 51).
- 79 V zvezi s tem ni pomembno, da neobstoje avtentifikacije strankam v sporu ni povzročil nobene škode. Avtentifikacija aktov je namreč bistvena postopkovna zahteva v smislu člena 263 PDEU, ki je bistvena za pravno varnost in katere kršitev povzroči razglasitev ničnosti akta, pri katerem je podana napaka, ne da bi bilo treba dokazati obstoj take škode (sodba z dne 6. aprila 2000, Komisija/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, točka 52; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 8. septembra 2016, Goldfish in drugi/Komisija, T-54/14, EU:T:2016:455, točka 47).
- 80 V tej zadevi, in kot je že bilo navedeno, je Splošno sodišče moralo sprejeti nekatere ukrepe procesnega vodstva in pripravljalne ukrepe, ki so se v bistvu nanašali na izpodbijani sklep, njegov obstoj in spoštovanje bistvenih postopkovnih zahtev.
- 81 EOR je v odgovor na prvi sklep, s katerim mu je bilo odrejeno, naj predloži celotno kopijo originala izpodbijanega sklepa skupaj z edino prilogo, 15. januarja 2018 glede besedila izpodbijanega sklepa predložil dokument na dveh straneh v obliki skeniranega podpisanega papirnega dokumenta v formatu PDF, kar je torej omogočalo sklep, da sta bili ti strani kopiji originala, torej kopiji dokumenta, ki je bil formalno predložen v podpis in ga je EOR sprejel na izvršni seji. EOR ni predložil nobene kopije originala priloge, temveč le dokument v obliki digitalno generiranih številčnih podatkov v formatu PDF, brez elementov, ki bi lahko zagotavljali njegovo avtentičnost.
- 82 Splošno sodišče je z drugim ukrepom procesnega vodstva in potem z drugim sklepom od EOR zahtevalo, naj pojasni format priloge ob sprejetju izpodbijanega sklepa in da naj v primeru, v katerem je bila ta priloga predložena v digitalnem formatu, pojasni in predloži vse tehnične elemente avtentifikacije, ki so potrebni za dokaz, da je dokument, generiran v formatu PDF, ki je bil predložen Splošnemu sodišču, ustrezal temu, kar je bilo konkretno predloženo v podpis in kar je EOR sprejel v okviru izvršne seje na sestanku 15. aprila 2016. Splošno sodišče je od EOR tudi zahtevalo, naj predloži svoje stališče o vprašanju pravnega obstoja izpodbijanega sklepa in vprašanju spoštovanja bistvenih postopkovnih zahtev.
- 83 V odgovoru na drugi ukrep procesnega vodstva in drugi sklep Splošnega sodišča je EOR prvič navedel, da izpodbijani sklep ni bil sprejet na sestanku članov izvršne seje EOR, temveč po pisnem postopku v digitalnem formatu v skladu s členom 7(5) PPIS – v skladu s katerim mora biti vsa komunikacija in dokumenti, ki so upoštevni za izvršno sejo, načeloma izvedeni digitalno ob spoštovanju pravil o zaupnosti v skladu s členom 15 PPIS – in členom 9 PPIS.

- 84 V zvezi s postopkom sprejetja izpodbijanega sklepa je iz spisa razvidno, da se je z elektronskim sporočilom z dne 13. aprila 2016, ki ga je EOR ob 17.41 poslal članom izvršne seje in ki je zajemalo tri priloge, med katerimi je bil dokument v formatu PDF, naslovljen „Memorandum2_Final results.pdf“, od izvršne seje EOR, predvidene 15. aprila 2016 ob 12. uri, zahtevala formalna potrditev predhodnih prispevkov za leto 2016.
- 85 Z elektronskim sporočilom z dne 15. aprila 2016, ki je bilo poslano ob 19.04, je EOR navedel, da je bila v izračunu prispevkov storjena napaka, napovedal pošiljanje spremenjene različice dokumenta, naslovljenega „Memorandum 2“, in navedel, da če ne bo ugovorov naslovnikov, se bo za že dano potrditev štel, da pokriva tudi popravljene zneske.
- 86 Z elektronskim sporočilom z dne 15. aprila 2016, poslanim ob 20.06, je bil napovedan dokument poslan v formatu XLSX pod imenom „Final results15042016.xlsx“.
- 87 Nazadnje je EOR na obravnavi zatrdil, da je instrument izpodbijanega sklepa elektronsko podpisala predsednica EOR.
- 88 Vendar je treba ugotoviti, da EOR še zdaleč ni predložil ali vsaj predlagal predložitev dokaza za tako trditev, ki načeloma zajema predložitev digitalnega instrumenta in certifikata elektronskega podpisa, ki zagotavlja njegovo avtentičnost, temveč je predložil elemente, ki dejansko izpodbijejo to trditev.
- 89 Glede besedila izpodbijanega sklepa je EOR namreč predložil dokument PDF, ki je imel na zadnji strani lastnoročni podpis, za katerega se zdi, da je bil nameščen s „kopiranjem-prilepljenjem“ slikovne datoteke in brez certifikata elektronskega podpisa.
- 90 Tudi priloga k izpodbijanemu sklepu, ki zajema zneske prispevkov in ki je zato bistveni element sklepa, ne zajema nobenega elektronskega podpisa, čeprav ni nikakor neločljivo povezana z besedilom izpodbijanega sklepa.
- 91 Za dokaz avtentičnosti priloge k izpodbijanemu sklepu je EOR v odgovor na drugi sklep predložil dokument v formatu TXT zaradi dokaza identitete zgoščene vrednosti (hash value) te priloge z zgoščeno vrednostjo, izpostavljeno za dokument v formatu XLSX, ki je bil priložen elektronskemu sporočilu z dne 15. aprila 2016, poslanemu ob 20.06.
- 92 Vendar je treba ugotoviti, da bi moral EOR za to, da bi dokazal, da je bila, kot navaja, priloga k izpodbijanemu sklepu predmet elektronskega podpisa (glej točko 87 zgoraj), predložiti certifikat elektronskega podpisa, povezan s to prilogo, ne pa dokument TXT, ki vsebuje zgoščeno vrednost. Predložitev takega dokumenta TXT dopušča domnevo, da EOR ni imel certifikata elektronskega podpisa in da priloga k izpodbijanemu sklepu torej v nasprotju s tem, kar navaja, ni bila predmet elektronskega podpisa.
- 93 Poleg tega dokument v formatu TXT, ki ga je predložil EOR, nikakor ni objektivno in neločljivo povezan z zadevno prilogo.
- 94 Nazadnje je treba še dodatno poudariti, da se zahtevana avtentifikacija nikakor ne nanaša na osnutek, ki je bil posredovan v potrditev z elektronskim sporočilom z dne 15. aprila 2016, poslanim ob 20.06, temveč na instrument, za katerega se šteje, da je bil ustvarjen po tej potrditvi. Le na podlagi potrditve je namreč instrument ustvarjen in avtentificiran z namestitvijo podpisa.
- 95 Iz zgornjih preudarkov izhaja, da zahteva po avtentifikaciji izpodbijanega sklepa ni izpolnjena.

- 96 Poleg teh ugotovitev glede neobstoja avtentifikacije izpodbijanega sklepa, ki sama po sebi v skladu s sodno prakso, navedeno zgoraj v točkah od 76 do 79, nalaga razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa, Splošno sodišče ocenjuje za primerno, da poda nekaj preudarkov glede postopka sprejetja tega sklepa.
- 97 V tem primeru je bil pisni postopek za sprejetje izpodbijanega sklepa, kot je navedeno zgoraj v točki 84, začel z elektronskim sporočilom z dne 13. aprila 2016, poslanim ob 17.41, ki je članom izvršne seje EOR določal rok za potrditev osnutka sklepa do 15. aprila 2016 ob 12. uri, torej v roku manj kot dveh delovnih dni, medtem ko je rok, določen v členu 9(2) PPIS, „običajno vsaj pet delovnih dni.“ V nasprotju z zahtevami PPIS v elektronskem sporočilu z dne 13. aprila 2016 ni naveden noben razlog, ki upravičuje skrajšanje roka. Prav tako ne omenja člena 9(2) PPIS.
- 98 Poleg tega in zaradi celovitosti je treba poudariti, da EOR ni dokazal, da je bilo nujno sprejeti sklep 15. aprila 2016 namesto 20. aprila 2016, ki je datum, ki bi zagotavljal spoštovanje procesnih pravil. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da 15. april 2016 ni datum, ki ga nalaga pravna ureditev. To skrajšanje roka za sprejetje sklepa pomeni prvo postopkovno nepravilnost.
- 99 Poleg tega člen 9(1) PPIS določa, da se sklepi lahko sprejmejo tudi po pisnem postopku, razen če najmanj dva člana izvršne seje temu ne ugovarjata v prvih 48 urah po začetku tega pisnega postopka.
- 100 V zvezi s tem se izkaže, da je EOR prav tako kršil PPIS, ker je bil rok, določen za pisni postopek, za šest ur krajši od 48 ur, ki je predvidenih za podajanje ugovora zaradi uporabe pisnega postopka. Ob predpostavki, da bi se sprejetje sklepa zahtevalo 15. aprila 2016, pa ni nič preprečevalo, da se rok za odgovor določi ob 18. uri tistega dne. To je druga postopkovna nepravilnost.
- 101 EOR napačno poizkuša utemeljiti te kršitve PPIS z neobstojem ugovorov, ki bi jih podali člani izvršne seje EOR. Po eni strani zadošča ugotovitev, da ima EOR obveznost uporabljati ureditev, ki ureja njegov postopek odločanja in ki organizira ravno skrajšanje rokov, če so nekatera pravila spoštovana, in po drugi strani, da zatrjevani neobstoje ugovora nikakor ne odpravi kršitve, ki je bila storjena *ab initio*, ko je EOR naložil rok, ki je v nasprotju z določbami PPIS.
- 102 Dalje, medtem ko so bili z elektronskim sporočilom z dne 13. aprila 2016 člani izvršne seje EOR pozvani, da posredujejo svojo formalno potrditev z elektronskim sporočilom, naslovljenim na namenski poštni predal EOR, ta ni predložil nobenega elektronskega sporočila o potrditvi. Edini element, ki kaže na potrditev, je trditev EOR v elektronskem sporočilu, poslanem v petek, 15. aprila 2016, ob 19.04, da je bila ta dana.
- 103 Poleg tega je v tem elektronskem sporočilu, poslanem v petek, 15. aprila 2016, ob 19.04, ki vsaj v začetku ni bilo naslovljeno na vse člane izvršne seje (A, član izvršne seje EOR, ni bil naslovnik tega elektronskega sporočila, ki mu je bilo poslano 21 minut kasneje), EOR navajal napako v izračunu predhodnih prispevkov in napovedal pošiljanje spremenjene različice „memoranduma 2“ z ločenim elektronskim sporočilom. V elektronskem sporočilu, poslanem ob 19.04, je bilo dodano, ne da bi bil dan rok za morebitno reakcijo, da se bo štel, če ne bo ugovorov članov izvršne seje EOR, da potrditev, ki so jo že dali, velja tudi za spremenjene zneske prispevkov. S tem je EOR začel postopek sprejemanja ob neobstoju ugovorov, kar je postopek, ki ga sicer določbe PPIS dovoljujejo, vendar pa je bil sprožen v konkretnih nezakonitih pogojih, zlasti ob upoštevanju nenavedbe roka za sprejetje sklepa. To je poleg dveh nepravilnosti, ki sta že bili izpostavljeni zgoraj v točkah od 97 do 100, tretja postopkovna nepravilnost.
- 104 Tako je bil istega dne ob 20.06 poslan ločen elektronski dopis EOR, v prilogi katerega je bil dokument XLSX z naslovom „Final results15042016.xlsx“. Ta dopis znova ni bil poslan A. Ta zadnja okoliščina je četrta postopkovna nepravilnost.

- 105 Poleg tega iz datuma izpodbijanega sklepa (15. april 2016) izhaja, da čeprav v elektronskem sporočilu z dne 15. aprila 2016, poslanem ob 19.04, ni bil naveden noben rok, se je soglasje štelo za doseženo istega dne, torej logično ob polnoči. Res je EOR v elektronskem sporočilu z dne 13. aprila 2016 (ki je priloženo elektronskemu sporočilu z dne 15. aprila 2016, poslanemu ob 19.04) navedel, da namerava sprejeti sklep 15. aprila. Ob predpostavki, da je ta informacija zadoščala za navedbo, da mora biti vsak ugovor podan pred 15. aprilom 2016 ob polnoči, ostaja dejstvo, da je bil v tem primeru postopek potrditve s soglasjem sprožen v petek zvečer ob 19.04 z zaključkom istega večera ob polnoči. Te okoliščine povečujejo težo učinkov tretje postopkovne nepravilnosti, ugotovljene zgoraj v točki 103.
- 106 Zakonitost tega postopka, v okviru katerega se zahteva soglasje, je še bolj vprašljiva, poleg tega, da elektronsko sporočilo, poslano ob 20.06, ni bilo poslano A (glej točko 104 zgoraj), zaradi česar postopek sam po sebi ni zakonit, EOR ni dokazal, da so bili drugi člani izvršne seje EOR seznanjeni s pošiljanjem elektronskega sporočila, poslanega ob 20.06 (niti s pošiljanjem elektronskega sporočila, poslanega ob 19.04), niti z njegovo vsebino. EOR je predložil nekaj verifikacijskih elementov, da bi dokazal, da sta elektronski sporočili ob 19.04 in 20.06 prispeli v elektronske poštne predale naslovnikov. Vendar pa neodvisno od dejstva, da se ta verifikacija, izvedena z anketo, ne nanaša na vse člane izvršne seje EOR, se z njo nikakor ne dokazuje, da bi bili člani izvršne seje EOR konkretno seznanjeni vsaj z obstojem teh elektronskih sporočil pred polnočjo istega večera.
- 107 Ob upoštevanju same narave postopka soglasja, ki je v tem, da se na potrditev sklepa iz neobstoja ugovora, tak postopek nujno in najmanj zahteva, da se pred sprejetjem odločbe dokaže, da so se osebe, ki sodelujejo v postopku potrditve s soglasjem, seznanile s tem postopkom in so lahko preučile osnutek, ki jim je bil predložen v potrditev. V tem primeru je bil izpodbijani sklep sprejet tako glede na navedbe, ki so v njegovem besedilu, in okoliščino njegovega pošiljanja NOR istega dne (glej točko 13 zgoraj) najkasneje 15. aprila 2016 ob polnoči. Dokaza, glede tega, da so se pred polnočjo člani izvršne seje EOR lahko seznanili z osnutkom spremenjenega sklepa niti glede samega obstoja elektronskih sporočil, poslanih ob 19.04 in 20.06, pa EOR ni predložil.
- 108 Poleg tega in v zvezi s tem je treba navesti, da medtem ko je bila priloga k izpodbijanemu sklepu, ki je bila predložena v potrditev 13. aprila 2016, digitalni dokument v formatu PDF (glej točki 84 in 97 zgoraj), je bila priloga, predložena v potrditev 15. aprila 2016 zvečer, digitalni dokument v formatu XLSX (glej točki 86 in 104 zgoraj).
- 109 Tako je treba ugotoviti, da če ne bi bilo napake, navedene v elektronskih sporočilih z dne 15. aprila 2016 zvečer (glej točko 85 zgoraj), bi bil kot priloga k izpodbijanemu sklepu sprejet digitalni dokument v formatu PDF in ne datoteka XLSX.
- 110 Glede te razlike lahko Splošno sodišče zgolj ugotovi, da je EOR, čeprav mora skrbeti za enotnost in formalno doslednost dokumentov, predloženih v potrditev, ki so nato sprejeti, uporabljal različne elektronske formate. Posledice te nenatančnosti presegajo zgolj postopkovno naravo, ker elementi, posredovani z datoteko PDF, ne razkrivajo nobene podrobnosti o celicah izračuna datoteke XLSX in ker taka datoteka PDF vsaj v tem primeru, drugače kakor datoteka XLSX, obsega zaokrožene vrednosti. Tako glede edinega dejavnika prilagoditve glede na profil tveganja v izpodbijanem sklepu, in sicer tistega, ki se nanaša na evropski okvir, iz elementov, ki so vsebovani v odgovorih EOR, izhaja, da vrednost, podana v izpodbijanem sklepu, kot je bil predložen v odgovor na prvi sklep, torej v datoteki PDF, ni natančna vrednost iz datoteke XLSX – ki ima štirinajst decimalk – temveč zaokrožena vrednost z dvema decimalka, ki ni uporabna za preveritev izračuna prispevka.
- 111 Iz zgornjih preudarkov izhaja, da je bil poleg neobstoja avtentifikacije, ki je bil ugotovljen zgoraj v točki 95 in ki je razlog za razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa, postopek sprejetja tega sklepa voden ob očitnem kršenju postopkovnih zahtev glede potrditve tega sklepa od članov izvršne seje EOR in glede zagotovitve te potrditve.

- 112 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da dejstvo, da se fizične in pravne osebe ne morejo sklicevati na kršitev pravil, ki niso namenjena zagotovitvi varstva posameznikom, ampak je njihov cilj organizacija notranjega delovanja služb v interesu dobrega upravljanja (glej v tem smislu sodbo z dne 7. maja 1991, Nakajima/Svet, C-69/89, EU:C:1991:186, točki 49 in 50), ne pomeni, da se posameznik nikoli ne more učinkovito sklicevati na kršitev pravila, ki ureja postopek odločanja, ki privede do sprejetja akta Unije. Med določbami, ki urejajo notranje postopke institucije, je namreč treba razlikovati med določbami, na katerih kršitev se fizične in pravne osebe ne morejo sklicevati, ker se nanašajo le na podrobnosti notranjega delovanja institucije, ki ne morejo vplivati na njihov pravni položaj, in določbami, na katerih kršitev se je, nasprotno, mogoče sklicevati, ker ustvarjajo pravice in so dejavnik pravne varnosti za te osebe (sodba z dne 17. februarja 2011, Zhejiang Xinshiji Foods in Hubei Xinshiji Foods/Svet, T-122/09, neobjavljena, EU:T:2011:46, točka 103).
- 113 V obravnavani zadevi je analiza poteka postopka sprejetja izpodbijanega sklepa pokazala veliko število kršitev pravil glede organizacije elektronskega pisnega postopka sprejemanja odločitev. Čeprav člen 9 PPIS tega izrecno ne določa, je jasno, da vsak pisni postopek nujno zajema pošiljanje osnutka odločbe vsem članom organa odločanja, na katerega se ta postopek nanaša. Glede, konkretno, postopka sprejetja odločitve s soglasjem kot v tem primeru (glej točke od 103 do 107 zgoraj) odločitev ne sme biti sprejeta, ne da bi bilo vsaj ugotovljeno, da so se vsi člani lahko predhodno seznanili z osnutkom odločitve. Nazadnje, ta postopek zahteva navedbo roka, ki članom tega organa omogoča, da izrazijo stališče o osnutku.
- 114 Ta postopkovna pravila, katerih namen je zagotoviti spoštovanje bistvenih postopkovnih zahtev, ki so značilne za vsak pisni elektronski postopek in vsak postopek sprejemanja s soglasjem, pa so bila v tem primeru kršena. Te kršitve imajo neposreden vpliv na pravno varnost, saj privedejo do sprejetja odločbe, za katero ni dokazano niti to, da jo je pristojni organ potrdil, niti to, da so bili vsi njegovi člani predhodno seznanjeni s to potrditvijo.
- 115 Nespoštovanje takih postopkovnih pravil, ki so potrebna za izražanje soglasja, pomeni kršitev bistvenih postopkovnih zahtev, ki jih sodišče Unije lahko preizkusi po uradni dolžnosti (sodbi z dne 24. junija 2015, Španija/Komisija, C-263/13 P, EU:C:2015:415, točka 56, in z dne 20. septembra 2017, Tilly-Sabco/Komisija, C-183/16 P, EU:C:2017:704, točka 116).
- 116 Ob upoštevanju vseh zgoraj navedenih ugotovitev glede kršitve bistvenih postopkovnih zahtev, ki se nanašajo na sprejetje izpodbijanega sklepa in njegove priloge, je treba ta sklep razglasiti za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko.

Stroški

- 117 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker tožeča stranka ni podala predloga glede stroškov in ker EOR ni uspel, vsaka od glavnih strank nosi svoje stroške.
- 118 V skladu s členom 138(1) Poslovnika Komisija nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi razširjeni senat)

razsodilo:

- 1. Sklep Enotnega odbora za reševanje (EOR) z dne 15. aprila 2016 o predhodnih prispevkih za leto 2016 v Enotni sklad za reševanje (SRB/ES/SRF/2016/06), sprejet na izvršni seji, se v delu, v katerem se nanaša na družbo Banco Cooperativo Español, SA, razglasi za ničen.**

2. Družba Banco Cooperativo Español in EOR nosita svoje stroške.

3. Evropska komisija nosi svoje stroške.

Collins

Kancheva

Barents

Passer

De Baere

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 28. novembra 2019.

Podpisi